

Kétszer telt meg az egykori Stúdió Mozi nagyterme kedden este, 18 és 20 órától is meg lehetett tekinteni az Oscar-, Golden Globe-díjat, illetve Cannes-i Nagydíjat is megnyert magyar filmet, a Saul fiát.

Begyűltünk, mint a videós korszakban

A filmet nem kópiáról, hanem számítógépről, projektor segítségével vetítették a Transilvania Film kft. és a Városi Könyvtár, illetve a Bibliofil alapítvány jóvoltából, a 12 lejes jegy 1%-a a Román Vöröskereszthez kerül támogatásként.

Ha pontosan kezdődik valami, akkor véletlenül technikai baki van. A hat órai vetítés első perceiben bekövetkezett technikai szünetben hátra is szólt az ismerősöm, hogy „olyan, mint a videós korszakban!”, arra gondolva, hogy jó harminc éve a művelődési házban volt egy „alternatív” mozi, amin tévében, VHS-kazettáról nézhetett magyar filmet alkalmanként 100-120 ember. [Ne sírjuk vissza azt a korszakot.](#)

Az említett technikai baki azonban jó volt arra, hogy a késők is el tudják foglalni a helyüket, sőt még arra is ráérték, hogy tudassák a nagyvilággal, hogy éppen hol vannak. A vetítés után pedig arra, hogy miért tetszett vagy miért nem tetszett. Ha tetszett valakinek, akkor az nem jó, ha nem tetszett, akkor pedig az nem jó. Semmi sem jó.

A film és a kritikák

A Saul fia című filmmel kapcsolatosan rengeteg [kritika](#) megfogalmazódott, elsősorban az elnyert díjak kapcsán – nem akarunk még egyet írni, inkább összegyűjtöttünk néhányat.

[Különböző](#)
[médiaorgánák](#)
, filmes blogok és
[lapok](#)

,
[szakemberek](#)
mondták el a
[véleményüket](#)
a Saul fiáról.

Ami a film látványvilágát illeti, nem hiszem, hogy lett volna a teremben olyasvalaki, akinek ez a stílus ne lett volna teljesen új, hiszen szinte végig a főszereplő hátát és tarkóját, ritkábban az arcát láthattuk. A díszletről, a háttérrel érdemes elolvasni néhány [ilyen írást](#), amiben a díszlettervező

Ra

jk László

(ő az 1949-ben kivégzett székelyudvarhelyi születésű Rajk László politikus fia,

[itt írtunk róla](#)

) mond el

[néhány olyan dolgot,](#)

amit érdemes tudni.

A film operatőre **Erdély Mátyás** volt, a kameramozgásból azért bárki érezhette, hogy egyáltalán nem volt könnyű dolga a forgatás alatt. [A](#)

[munkafolyamatról](#)

több

[beszélgetés](#)

során is

[mesélt.](#)

A hang és a zene – a rengeteget sejtető zörejek, zajok, brutális halálsikolyok, fegyverdördölések felkavaróak lehetnek egy felnőtt számára is, gyerekeknek egyáltalán nem ajánlott megnézni a Saul fiát. Habár a felnőtt ember is a film vége felé már hozzászokik a sok fájdalomhoz, halálsikolyhoz, a borzalomhoz. És tényleg kevesen sírtak az udvarhelyi bemutató első vetítésén, így hihető a rendező azon kijelentése, hogy nem azt akarták, sírjanak a nézők.

A színészek és a sztori

A Saul fiát **Nemes Jeles László** rendezte, a legjobb külföldi filmnek járó Oscar-díjat is átvevő fiatal rendezővel nagyon sok interjú készült, érdemes elolvasni többet is

[ezek közül](#)

, azért is, hogy jobban megismerjük a rendező koncepcióját

[a filmmel kapcsolatosan](#)

és esetleg válaszokat kapjunk olyan kérdésekre, amik a film nézése közben

[adódtak bennünk.](#)

Ami a színészeket illeti, jó tudni, hogy [a főszereplő Röhrig Géza](#) nem színész, de egy [igen érdekes figura](#)

– arról, hogy mennyire hiteles, mennyire felelt meg erre a szerepre, szintén sokat írtak már különböző helyeken, szerintünk érdemes elolvasni néhány

[interjút](#)

ezzel

[a különleges ember](#)

rel.

Két erdélyi színész is van benne, a nagybányai származású **Molnár Levente** többször jelenik meg, ő talán Röhrig után a legtöbbet látott arc a Sonderkommandósok közül. A

[film sikere](#)

óta több beszélgetés is készült vele különböző

[médiaorgánumban](#)

. A csíkszeredai

Orbán Levente

,

[az M-Stúdió színésze](#)

az orosz foglyot, Vaszilijt alakítja, a film vége felé, a lázadás előkészítésekor tűnik fel párszor.

A film sztorija egy fikció, nem konkrét, egykor létező személyt mutat be, de a történelemtudomány mai állása szerint valóságos eseményeken alapszik, 1944 folyamán ugyanis több koncentrációs táborban is volt kitörési kísérlete az ottani sondereseknek.

A film elején két mondat jelenik meg arról, hogy mit jelent a Sonderkommando – erről a „foglalkozásról” [itt lehet olvasni bővebben](#) , a film megjelenése után több történész is értekezett a témáról. Nagyon [kegyetlen téma](#) , a valódi felvételek megrázóak – egy ilyen felvétel elkészítésének a kísérlete is benne van a film egyik

jelenetében.

Az eddigi filmek és a vélemények

A holokausztot, mint filmtémát nem boncolgatnánk. Magyarországon a néhány napja elhunyt Kertész Imre 2002 évi világsikere (a Sorstalanság regényből készült filmet [itt teljes egészében meg lehet nézni](#)), illetve Saul fia díjesője után talán még jobban tartja magát az a meggyőződés, hogy a [holokauszt témájával](#) az irodalomban Nobel-díjat, a filmművészetben pedig Oscar-díjat lehet nyerni.

Az eddigi, mára klasszikusnak számító holokauszt-filmekről [itt lehet olvasni egy nagyobb összeállítást](#), illetve [ezt az összefoglalót sem árt elolvasni](#),

hogy tisztább képünk legyen arról, hogy a második világháború ideje alatt bekövetkezett népiirtás és annak hétköznapi aspektusai hogyan jelennek meg a filmművészetben. Ha a téma érdekel és időnk is van rá, nézzük meg ezeket a filmeket, hasonlítsuk is össze a Saul fiával, netán járjunk könyvtárba szakirodalomért, még mielőtt a kocsmában vagy a közösségi oldalakon butaságokat beszélénk.

Egészen biztos: a kététeremnyi székelyudvarhelyinek, illetve azoknak, akik máshol vagy más körülmények között látták, megvan a véleménye a Saul fiáról.

Neked hogy tetszett?